

RUNGSTED ISHOCKEY KLUB

85 ÅRS JUBILÆUM

NB! Dette jubilæumsskrift er fortalt som en levende historie, hvor udvalgte fakta og fortællinger er med til at tegne et billede af rejsen – velvidende at det ikke er den fulde. Der findes mange flere vigtige mennesker, begivenheder og resultater, som har haft stor betydning, og som fortjener at blive fortalt. Historien stopper ikke her; den lever videre, præcis som dette skrift er tænkt som et åbent værk, der med tiden kan vokse og fyldes med endnu flere meningsfulde fortællinger og aftryk.

1940'erne – Drengene på Gadekæret

Man skulle ikke tro det, men historien om Rungsted Ishockey Klub begyndte på Vallerød Gadekær med en tennisbold som puck og hjemmelavede stave af grene fra et nøddehegn.

Vi skal helt tilbage til 1939. I en murermestervilla på Vallerød Banevej boede vejassistent Aage Edelhardt Nielsen og hans hustru Josefa. A. E. Nielsen var en kendt skikkelse i lokalområdet. Han var engageret i foreningslivet som både træner og formand i Hørsholm Idræts Klub. Men også i form af bestyrelsesposter og en af de ledende modstandsfolk under besættelsen. Sammen med Josefa havde A.E. Nielsen fire sønner – Aage, Paul, Einar og Ole. I 1939 var drengene mellem 15 og 19 år og fulde af energi. Når pligterne derhjemme var overstået, spillede de fodbold om sommeren, og om vinteren, når isen frøs på søen, blev Vallerød Gadekær deres fristed.

Drengene havde hørt rygter om ny sport, kaldet ishockey, som blev spillet på Peblingsøen i København. Fascinerede begyndte brødrene at efterligne spillet, så godt de kunne. Stavene blev snedkereret af grene fra et nøddehegn med et lille bræt for enden, målene var bunker af tøj, pucken var en tennisbold, og reglerne opfandt de selv. Langsomt sluttede flere venner sig til legen på gadekæret. I 1940 forærede den lokale tømrermester Jørgen Jensen bomme til drengene. Senere sparede drengene selv sammen til endebander, hvilket viste sig at være en klog investering, for holdet rådede kun over én puck. Ramte man ikke målet, kunne der gå lang tid med at finde pucken igen. Til gengæld lærte de hurtigt at skyde præcist. Blandt gadekærets drenge var navne, der senere skrev sig ind i klubbens historie: Ib Alvin (klubbens første formand), Leif Jonsen, Günther Rehder, Hubert Christensen, Mogens Hecht Petersen, Mogens Franck, Viggo Jensen, Orla Nissen – og naturligvis Nielsen-brødrene selv. En flok unge drenge, der næsten ved et tilfælde havde fundet en sport, som skulle forme resten af deres liv og en hel by.

Flere af drengene gik i skole på Østersøgade Gymnasium i København, og efter skoletid tog de ofte hen på Peblingsøen for at løbe på skøjter. Her faldt de i snak med spillere fra KSF (Danmarks første ishockeyklub). Det blev hurtigt klart, at København kunne bruge modstand, og drengene fra gadekæret i Rungsted fik blod på tanden ved tanken om at blive en rigtig ishockeyklub.

Rungsted Ishockey Klub blev stiftet

I 1941 blev Rungsted Ishockey Klub stiftet med den unge spiller, Ib Alvin, som formand, og RIK blev dermed Danmarks anden ishockeyklub. Klubben havde fra start af omkring 40 medlemmer, og ambitionerne voksede hurtigt. Man besluttede sig for at blive mere "professionelle" og rakte derfor ud til KSF, som hjalp de unge Rungsted-spillere ved at låne dem brugt udstyr, som københavnernes ikke længere havde brug for. Udstyret blev lappet og repareret – intet gik til spilde.

Nu havde KSF endelig fået nogen at spille imod, og københavnernes viste stor velvilje over for de unge spillere fra Rungsted, som hverken havde samme faciliteter, udstyr eller træningsmuligheder. De første år tabte Rungsted stort hver gang, men det varede ikke længe, før

styrkeforholdet blev mere jævnbyrdigt. Med den mere seriøse tilgang var der behov for A. E. Nielsen og hans organisatoriske overblik. Han var ikke blot far til fire spillere, men en erfaren foreningsmand med indsigt fra andre idrætsgrene og respekt i sportskredse. A.E. Nielsen blev dermed valgt som formand og bestred posten de næste 25 år i RIKs historie.

Men der var også meget modgang. Selvom 1940/41 var isvinter, så var frostvejret de næste vintre usikkert. I 1944 kunne Berlingske f.eks. berette, at en planlagt kamp mod KSF på Vallerød Gadekær måtte afbrydes, fordi isen var skrøbelig. To gange gik en Rungsted-spiller gennem isen. Årene på gadekæret bød på mange gode oplevelser, men også på en forfærdelig uheldig tragedie. I 1947, da banderne skulle pilles ned efter sæsonen, faldt den 18-årige Palle Nielsen gennem isen og druknede. En dybt tragisk ulykke, som førte til beslutningen om at finde et nyt sted at spille ishockey.

De gode år på Engvej

I en kort periode rykkede klubben til fodboldbanen ved Hørsholm Skole, men det viste sig hurtigt at være en dårlig løsning, for tøjvej forvandlede banen til en sump, som var mere egnet til gummistøvler end skøjter.

I vinteren 1948/49 fandt drengene i stedet for et areal ved tennisbanerne på Bukkeballevvej/Engvej. Med tilladelse fra sognerådet gravede de selv banen ud, så der opstod et 60 meter langt og 28 meter bredt bassin. Det blev fyldt med 30 cm vand, som frøs til is hver vinter og skabte en fremragende skøjtebane. Banen fik lysanlæg, og alt arbejdet blev udført af spillerne selv. Anlægsudgifterne løb op i 12.000 kr, hvilket var en stor sum penge dengang. Dansk Ishockey Union bidrog med 5.000 kr, og resten blev finansieret via kontingenter – lånet var fuldt tilbagebetalt i 1955. Rungsted var nu for alvor blevet en ishockeyby, og selvom tribunen til skuerne var lavet af snebunker, så kom der ofte op mod 800 tilskuer for at se topkampene.

RIK-spillere med til VM

Ishockey blev mere og mere populært, og i 1949 besluttede man sig for at stille op med det første danske ishockeylandshold til VM i Stockholm. Formand A.E. Nielsen fik derfor til opgave at sammensætte et landshold bestående af spillere fra Rungsted

og KSF, som skulle rejse til Stockholm for at måle sig med verdenseliten. Her blev forskellen dog tydelig: Danmark tabte 47–0 til Canada, og kampen kom i ishockeyens historiebøger pga. det store nederlag. Men erfaringen var uvurderlig.

Rungsted Ishockey Klub var ikke længere bare drenge på et gadekær – klubben var blevet en del af dansk ishockeyhistorie.

1950'erne - Det store gennembrud

I 1950'erne kæmpede Rungsted Ishockey Klub ikke kun mod modstandere på isen, men også mod vejret og forholdene. Alligevel var noget stort under opsejling.

I starten af 50'erne var vejret en lunefuld modstander for Rungsted Ishockey Klub, og manglen på stabil frost gjorde det vanskeligt at opretholde kontinuiteten. Sideløbende med at man havde isbanen på Engvej, så rykkede RIK i en periode til den kunstfrosne bane på Østerbro. Senere, da Gladsaxe fik sin egen kunstbane, lejede Rungsted sig ind dér, og Gladsaxe blev klubbens base helt frem til, at RIK fik sin egen hal i 1970'erne.

Men skøjtehallen i Gladsaxe var langt fra luksuriøs efter nutidens standarder. Hallen var åben i begge ender, og kulden trak gennem bygningen. Det gjaldt om at være godt klædt på. Netop derfor fik klubben, næsten ved et tilfælde, sine ikoniske farver. Nogle af spillernes forældre var på rejse i USA, hvor de faldt over nogle varme og praktiske trøjer. De købte dem til RIK-spillerne, og dermed blev rød, hvid og blå klubbens farver – ikke ud fra en strategisk beslutning, men af ren nødvendighed.

Første Danmarksmesterskab til RIK

På isen havde RIK stadig én altoverskyggende modstander: KSF. I mange år var københavnernes det stærkeste hold og satte dagsordenen i dansk ishockey. Men Rungsted lærte af nederlagene – og i 1955 kulminerede arbejdet.

Det år vandt Rungsted Ishockey Klub for første gang Danmarksmesterskabet, og det skete netop i en kamp mod arvefjenden KSF. Det unge RIK-hold, der skrev historie, bestod af: Ole Rasmussen, Paul Nielsen (søn af A.E. Nielsen), Frede Sørensen, Peter Toksvig, Ejnar Nielsen (søn af A.E. Nielsen), Ole Nielsen (søn af A.E. Nielsen), Otto Holten Møller (far til Per Holten Møller), Aage Nielsen (søn af A.E. Nielsen), Leif Jonsen, Svend Bagge og John Lassen.

Berlingske Tidende skrev den 6. marts 1955:

“De begyndte med hasselgrene på Gadekæret i Vallerød og sluttede med at blive mestre i ishockey. Fire brødre med på Rungsteds hold, der detroniserede Københavns Skøjteløberforening i verdens hurtigste spil. Klubben som lærte af de mange nederlag”.

Mesterskabet kom som en stor overraskelse – ikke bare for de københavnske spillere, men også for publikum. At et hold fra provinsen, som var opbygget på et gadekær gennem frivilligt arbejde og stædighed, kunne slå hovedstadens traditionsklub. Det markerede et skifte i dansk ishockey.

Efter DM-triumfen begyndte invitationerne at strømme ind til RIK. Svenske klubber ville møde de danske mestre, som var startet på Vallerød Gadekær. Ambitionsniveauet steg i klubben, og Rungsteds spillere trænede hver aften, når frosten tillod det.

I 1955 talte klubben allerede omkring 300 medlemmer, hvilket gjorde RIK til Danmarks største ishockeyklub. Langt de fleste var børn. Så snart skoledagen var slut, strømmede drenge i alle aldre mod Engvej for at spille ishockey. Klubben var blevet et naturligt samlingspunkt i området.

Forholdet til KSF udviklede sig samtidig fra ren rivalisering til venskab. Af og til stillede man endda op med fælles hold bestående af spillere fra både RIK og KSF. På den måde lykkedes det indimellem at slå de helt stærke svenske hold – et bevis på, at dansk ishockey havde nået et nyt niveau.

Nu begynder vi ogsaa at kunne spille ishockey her hjemme. En kamp i aften paa Peblingesøen gav overraskende til resultat, at et kombineret hold fra Rungsted og København slog den svenske klub. Bøgle, der anses for at være meget stærk. Resultatet blev 3-3.

Rungsted første danmarksmester

Konditionen gjorde udslaget mod KS

DET blev Rungsted der vandt det første danske mesterskab i ishockey ved at slaa Københavns Skøjteløberforening i finalen i aften paa Peblingesøen. Sejren blev paa 5-2, og perioderne endte 1-2, 1-0 og 3-0.

Det var konditionen, Rungsted vandt paa — tempoet blev sat op i den sidste periode, og da spillet udartede, var der intet at stille op for KS.

Men KS havde i Erik og Jørgen Hviid samt Knud Lerbeck kampens bedste spillere.

Om formiddagen havde Rungsted slaaet Silkeborg med 14-6, og senere paa dagen maatte jyderne se sig slaaet af KS med ikke færre end 18-0. Her endte de tre perioder med 3-0, 10-0 og 5-0.

1960'erne - Endnu et dansk mesterskab og kampen for en hjemmebane

Selv med Danmarksmesterskaber og publikumsjubel i ryggen kæmpede Rungsted Ishockey Klub i 1960'erne en lige så stor kamp uden for isen: kampen for en hjemmebane.

Sportsligt var årtiet præget af store resultater. Rungsted vandt sølv i 1960, 1961 og 1962 ved DM, og i 1963 vandt Rungsted endnu et Danmarksmesterskab. Stemningen omkring klubben var elektrisk. Holdopstillingen for de danske mestre anno 1963 indeholdt følgende navne: Sven Bugge, Michael Gauthier, Einar Gotfredsen, Niels Grauballe, Peter Grauballe, Per Molin, Otto Holten-Møller, Freddy Nielsen, John K. Nielsen, Ole Nielsen, Anders Petersen, Niels Petersen, Poul Petersen, Ulrik Prom, Palle Schneider og Hans Stenderup.

Berlingske Tidende beskrev finalen med ordene:

“Man skulle næsten tro, at Rungsted var dobbelt så stor en by som København! Der var næsten landskampstemning blandt de 500, der overværede den afgørende match om DM i ishockey mellem Rungsted og KSF.”

I en anden artikel satte Berlingske fokus på den markante kontrast mellem resultater og vilkår: *“Hørsholm Kommune er en af de rigeste i landet med op mod 50 millionærer. Alligevel gør kommunen, skønt det er den mest skøjteglade i Danmark, ikke et hak for sine ishockeyspillere, der har de dårligste træningsforhold af alle klubberne, men alligevel i aftes præsterede at blive Danmarks mester med en knusende 8–2 sejr over Københavns Skøjteløber Forening efter en hård, men fair kamp.”*

Det brændende ønske om en skøjtehal

Trods mesterskaber og opbakning fra publikum kæmpede RIK videre med dårlige træningsforhold. Klubben havde i årevis været henvist til træning i Gladsaxe og andre steder i København, og det sled hårdt på både spillere og familieliv.

Men i forbindelse med Rungsted Ishockey Klubs 25-års jubilæum i 1966 modtog klubben en række kontante gaver. De blev startskuddet til etableringen af en fond med ét klart mål: at skabe grundlaget for en kunstfrosset skøjtebane i Rungsted. Sagen fik bred opbakning. Hørsholm Idræts Union gik aktivt ind i arbejdet, og efter enighed blandt samtlige idrætsforeninger i kommunen om, at en isbane skulle have første prioritet, blev der nedsat et isbaneudvalg. Udvalget bestod af overlærer William Beck som formand, regnskabschef Kaj Hinrichsen samt RIKs mangeårige formand A.E. Nielsen.

Udvalget iværksatte en omfattende underskriftsindsamling, som opnåede opbakning fra næsten en tredjedel af kommunens borgere. Der blev gennemført husstandsindsamlinger, og kommunalbestyrelsen begyndte at hensætte 50.000 kroner årligt over en årrække til projektet. Alligevel trak processen ud. Frustrationen

blandt spillerne voksede, og i et interview med Berlingske efter et nederlag til Rødovre satte en frustreret RIK-spiller ord på situationen: *“Grunden til at vi fuldstændig har tabt modet er, at vi stadig ikke har fået en bane i Rungsted. Hvis den ikke snart kommer, forudser jeg, at klubben går i opløsning i løbet af de næste par år. I otte år har vi taget til træning inde i Gladsaxe eller andre steder i København. Hver træningsaften koster fire fritimer. Den går ikke hos spillere, som ikke længere er unge og som har stiftet familie. Vi har hele tiden ligget i toppen af 1. division. Vi er endda blevet danske mestre. Det er forbi nu, hvis der ikke sker noget fra kommunens side.”*

Ordene ramte plet og var svære at ignorere. I 1968 gav kommunalbestyrelsen tilsagn om, at en kommende skøjtehal kunne placeres ved Hørsholm Hallen. Planerne voksede undervejs. Hvor man i 1966 havde vurderet, at en bane kunne opføres for omkring 700.000 kroner, kunne de lokale aviser i 1968 berette, at projektet nu var blevet til en fuld skøjtehal til 5,4 millioner kroner.

I sommeren 1970 gik man endelig i gang med byggeriet. Finansieringen blev sikret gennem skøjtebanefonden, bidrag fra Hørsholm Kommune samt et kommunegaranteret lån for resten. Den officielle indvielse fandt sted den 6. november 1971 – og dermed sluttede tre årtier, hvor Rungsted Ishockey Klub havde bevist, at sportslig storhed kunne eksistere selv uden rammer, men også at kampen for ordentlige forhold kræver vedholdenhed, fællesskab og tålmodighed.

Rungsted Ishockey Klub

Du bedes mødt til turneringskamp
træningskamp

One dag den *28-2* kl.: *1900*

på: *Globus* bane

mod: *Gota*

Mødested: *Shockeybanen* kl.: *1800*

Rejsepenge: _____

Som: ☐ Reserve ☐

1. kæde ☐

2. " ☐

3. " ☐ *Ø*

Åbud sendes omgående til: _____

861141

HA 671955

Oktober 1966

Til orientering

5000 beboere i Hørsholm har givet udtryk for, at de ønsker en kunstfrossen skøjtebane i kommunen. Mange har givet tilsagn om økonomisk støtte.

Hørsholm Kommunes Idrætsunion har oprettet en *Skøjtebanefond* - giro 9997 - og har af justitsministeriet fået tilladelse til at foretage en husindsamling i oktober måned.

Vi beder Dem tage godt imod vor tillidsmand.

N.B. Mærkerne, som De modtager for Deres bidrag, er kvittering for beløbet – kontrolforanstaltning. Derfor beder vi Dem *indtrængende* om at modtage så mange mærker, at de dækker det givne beløb.

På forhånd tak!

Hørsholm Kommunes Idrætsunion
Skøjtebaneudvalget

1970'erne - Nye tider med en ny skøjtehal

1970'erne blev årtiet, hvor Rungsted Ishockey Klub for alvor trådte ind i en ny tid. Med åbningen af en rigtig skøjtehal ændrede hverdagen sig markant – både på og uden for isen – og fundamentet blev lagt for stabilitet, udvikling og nye sportslige ambitioner.

Klubben spillede stadig i Bolbroengen og Gladsaxe, da et særdeles stærkt Rungsted-hold i 1970/71 var det hidtil mest scorende hold i en DM-turnering med 105 mål. Den canadiske Pierre St. Onge var topscorer med 26 mål og 38 point. Backen Philip McGee var ligeledes hentet i Canada. Også Jens Hess-Nielsen og Niels Søgaard var mellem ligatopscorerne, og det var groft sagt kun den legendariske målmand Bent Hansen, der forhindrede Rungsted i sit tredje guld. Hansen spillede for Gladsaxe, og den uhyggeligt stærke keeper var ankeret, der gjorde Gladsaxes defensiv til den helt store nøgle til mesterskabet i 1971. Rungsted måtte tage til takke med sølvet.

Indvielse af Hørsholm Skøjtehal

6. november 1971 blev Hørsholm Skøjtehal indviet og havde på det tidspunkt 200 aktive medlemmer. Med åbningen af Hørsholm Skøjtehal trådte Rungsted ind i en ny æra. For første gang havde klubben en fast, kunstfrosen hjemmebane, og det ændrede alt. Træningsmængden steg markant, talentudviklingen tog fart, og Rungsted blev hurtigt en af de mest attraktive adresser i dansk ishockey.

1970'erne var præget af stabilitet og kontinuitet. Klubben var fast placeret i den bedste række og blandede sig jævnlige i medaljekampen. Publikum strømmede til hallen, som hurtigt blev kendt for sin intense stemning, og Rungsted opbyggede et ry som et hold, man ikke kom let igennem – særligt på hjemmebane.

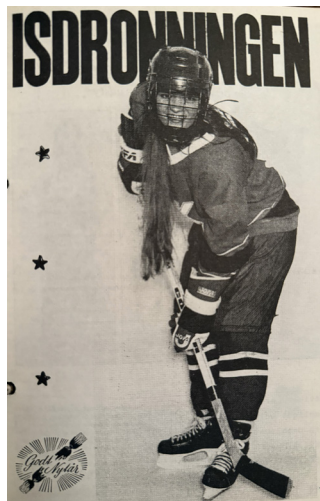
Klubben byggede videre på sin stærke ungdomsbasis og fastholdt sin identitet som en forening, hvor lokale spillere og langvarige relationer spillede en central rolle.

I 1973/74 blev dansk ishockeys første form for slutspil indført, da seks hold blev skilt ud efter, at alle holdene havde mødt hinanden to gange hver. Under den nye turneringsform var Rungsted godt med igen fra start, og kom med mellem de seks udskilte hold de første tre år, men det var nær ved at gå galt det sidste år med turneringsformen, for her skulle ligaen skæres ned fra 10 til otte hold med effekt fra 1977/78.

Der var med andre ord to hold ekstra i farezonen i bunden af tabellen. Rungsted var kun blevet nummer ni i grundspillet, så nedrykningen truede i høj grad, og man skulle helt frem til sidste spillerunde for at finde afgørelsen. Men overlevelsen var sikret, hvilket tilsyneladende stabiliserede tingene en smule og stillede Rungsted foran den position, man skulle indtage i de kommende år, hvor medaljer så småt blev et tema igen. Vigtigste mand i overlevelseskampen var Per Holten Møller. Den bundsolide back blev som den første Rungsted-spiller kåret som Årets spiller i Danmark.

Rungsteds første pigehold

Allerede i sæsonen 1976/77 begyndte de spæde skridt mod Rungsteds eget pigehold. Line Baun Danielsen var initiativtageren sammen med Lisa Herlet og Charlotte Skov, som fik lov at starte et pigehold af klubbens formand Svend-Erik Søgaard, hvis de til gengæld ville hjælpe med at skrive klubbens klubblad, som hed FACE-OFF. Et klubblad hvor man kunne følge med i stort og småt om livet i RIK.

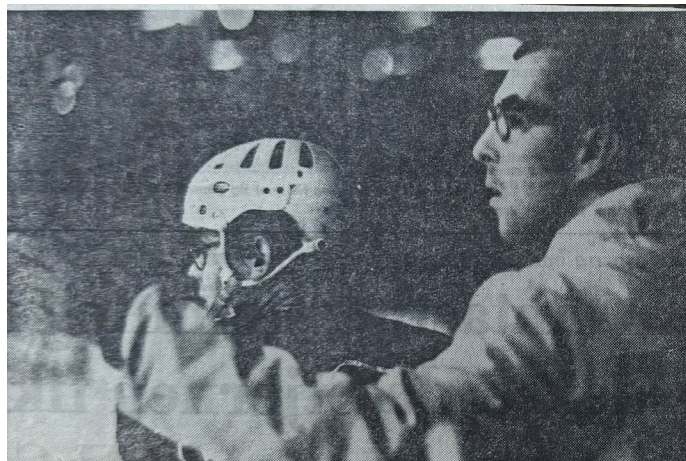
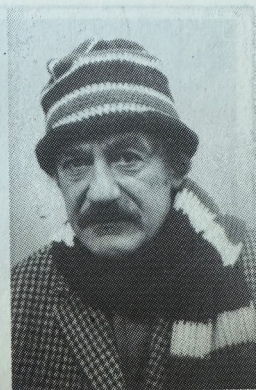
Rungsted Ishockey klubs formand:

Rungsted Ishockey klub, der nu har bestået siden 20. januar 1941, tæller i dag næsten 200 aktive medlemmer. For mange ligger starten på gadekæret, hvor R.I.K. først spillede, som noget fjernt og uvedkommende, men disse pionerers stædighed og gode kammeratskab, har gennem årene været kendetegnende for alle R.I.K.'ere.

Vi har i år atter bevist, at vi hører med i toppen, hvorfor vi nu berettiget er nået til slutspillet - og takket være vor træner, effektive »bagmænd« og ikke mindst vort trofaste publikum, kan ingen føle sig sikre, når de nu skal møde R.I.K. i kampen om medaljerne. Vi vil gøre alt for at give jer nogle spændende ishockey-minutter.

Tak for jeres opbakning, ikke mindst ved at have købt dette program – overskuddet går til ungdomsarbejdet i klubben.

Med venlig hilsen
PAUL AMMENTORP

Rungsteds svenske træner, Olle Stenar, dirigerer sine tropper. Han fik megen ros for sin dygtige ledelse af

Rungsteds ishockeyhold havde mestrene helt i knæ

Foran 4-1 mod Esbjerg, der dog fik udlignet - Mich Gautier igen dominerende

Rungsteds Ishockeyklubs unge spillere har sikkert sørgret sig efter 4-4 kampen mod danmarksmestrene fra Esbjerg på Gladsaxe Skøjtestadion. De havde efter de første perioder tvunget mestrene i knæ og synes med en 4-1 føring at være i stand til at skabe et overraskende resultat, men i sidste periode kom Esbjerg godt igen, og på denne baggrund må uafgjort være rimeligt.

Alligevel kunne det have gået galt, var kampen præsteret, og man synes allerede nu at kunne spore den svenske træner Olle Stenars indflydelse. Hans taktiske evner fejrede triumfer i denne kamp, indtil spillerne blev så trætte, at de havde svært ved at følge de nye retningslinjer.

For kampens start fore-checkede Rungsted voldsomt, samtidig med at

Bjerrum, der ikke kom til at spille nogen rolle. Esbjerg blev presset ned i egen forsvarszone, og det var helt fortjent, at RIK kunne vinde første periode med 3-1.

I anden periode begyndte Esbjerg at gøre sig bedre gældende for så i sidste at overtage langt det meste af spillet.

To Esbjerg-spillere ude samtidig

Alligevel kunne det have gået galt for jyderne, da de havde udlignet til 4-4. Med kun tre minutter tilbage blev Niels Schack vist ud, og Kjeld Bjerrum blev samtidig offer for en ny regel i dansk ishockey, der siger, at ingen spillere må henvende sig til dommerne inden for en cirkel lige ud

Freddi Nielsen og dernæst Anders Petersen brændte to kæmpechancer.

På RIK's hold var det igen Mick Gautier og Anders Petersen, der dominerede, men også Steen Møller og Freddi Nielsen var gode. Hos jyderne lagde man mest mærke til Uffe Koch og Jens Chr. Lauridsen.

Første periode: 1-0 Michael Antonsen, 2-0 Mick Gautier, 2-0 Freddi Nielsen, 2-1 selvmål, da Freddi Nielsen skubte pucken over linien med hånden, 3-1 Anders Petersen.

Anden periode: 4-1 Freddi Nielsen, 4-2 Anders Petersen, 4-3 Arne Christiansen, 4-3 Uffe Koch, 4-4 Jørgen Kynde.

K.S.

1980'erne - Den stærke klubånds årti

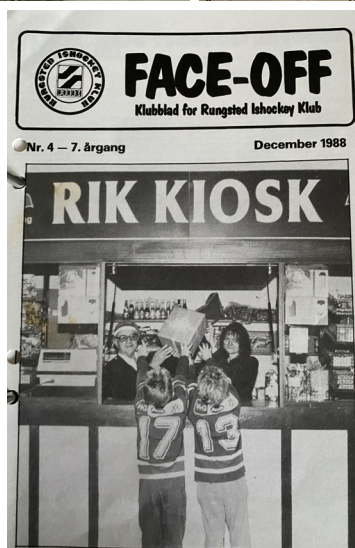
1980'erne blev et årti med ekstreme kontraster for RIK. Fra medaljer og elektrisk stemning i skøjtehallen til tragedier og flere år uden for rampelyset. Men mest af alt var det et årti, hvor klubånden blandt frivillige, forældre og spillere blev endnu stærkere.

Begyndelsen af 80'erne bød på nye højdepunkter. Rungsted var igen blandt de bedste hold i landet, og sæsoner med medaljespil og stærke præstationer bekræftede klubbens position. Overlevelsen blev startsignalet til en stærk Rungsted-periode, hvor 80'er legender som Per Holten Møller, Ivan Halberg, Søren Gjerding, Jesper Hvuid, Henrik Jensen, Henrik Bach, Richard Lund-Andersen, Lennie Rasmussen, Kjeld Pedersen, Michael Rasmussen, Søren Clausen og mange andre var inde omkring et konstant stærkt mandskab, som toppede i 1980 med et sæt sølvmedaljer. Stemningen i Hørsholm Skøjtehal nåede nye højder, og klubben var en fast del af den nationale ishockeyfortælling.

Efter flere sæsoner tæt på medaljer ramte klubben en periode med sportslig modgang. I midten af 1980'erne kulminerede det i en dramatisk sæson, hvor Rungsted på sidste spilledag missede slutspillet og efterfølgende ikke formåede at rejse sig i nedrykningsspillet. Nedrykningen i 1985 var et chok.

For første gang stod Rungsted uden for den bedste række, og sæsonen blev yderligere mærket af alvorlige uheld og tragiske begivenheder, som satte dybe spor – ikke blot i klubben, men i hele dansk ishockey. Spilleren Thomas Kjærholm fik en hjernerystelse under en kamp, men på grund af kampens vigtighed spillede han alligevel, og det var nær blevet vitalt, da Kjærholm igen blev ramt af en tackling i hovedet. Det gav en provokeret hjerneblødning, og lægerne måtte bore hul tre steder i kraniet for at lette presset, så Kjærholm kunne overleve. Missionen lykkedes gudskelov, og Kjærholm blev reddet. Det var et mørkt kapitel, der ændrede klubben for altid.

Nedrykningen førte Rungsted i den næstbedste række. Oprykningsspillene gav håb, men igen og igen glippede det i de afgørende kampe. Danmarks næstbedste liga kom til at hedde 1. division, hvilket gjorde, at den første eliteserie i Danmark blev uden Rungsteds deltagelse.

1990'erne - Ungdomstalenter og på vej mod noget større

Mens Rungstedts førstehold fandt fodfæste i en mere professionel liga, voksede fundamentet i ungdomsafdelingen, hvor talentudvikling og fællesskab lagde kursen mod det næste niveau.

Tilbagekomsten til den bedste række i begyndelsen af 1990'erne markerede ikke blot et sportsligt comeback for RIK, den satte også gang i en udvikling, som skulle komme til at definere klubbens fremtid med mange unge talenter. Ungdomsholdene i RIK oplevede stor succes og begyndte at sætte sig solidt i Danmarkstoppen.

For førsteholdet handlede de første år efter oprykningen om konsolidering, så man undgik nedrykningsfare. Holdet var med i medaljekampen periodisk, og kombinationen af egne spillere og udenlandske profiler bragte sportslig respekt og opmærksomhed. I denne periode blev profiler som den unge Morten Dahlmann en fast del af truppen, selvom man kort efter måtte afgive den talentfulde ishockeyspiller til Leksand i et par år. Samtidig vendte talenter som Søren og Mads True hjem til klubben, og den 15-årige Morten Green på eliten signalerede en ny generation af lokale talenter, der blev prioriteret på førsteholdet. Rungsted begyndte således at se resultater af målrettet talentudvikling i de yngre rækker, hvor klubkulturen baseret på lokale rødder, loyalitet og sammenhold fik grobund.

Det stærke RIK fællesskab

Organisatorisk styrkede klubben også sin ungdomsafdeling, og Hørsholm Skøjtehal blev et samlingssted, hvor generationsskifte og fællesskab blev en naturlig del af hverdagen. Hockey var også blevet populært hos pigerne, og Rungsted kunne ligesom i 80'erne bryste sig med at have sit eget pige/damehold, som klarede sig flot til DM med både sølv og bronze præstationer. Pigeholdet var en stor succes med navne som Anne Mette Nedergaard, Betina Johnsen, Annie Herlet Dahlmann, Mette Green og vores nuværende træner Lisbeth Meincke og Camilla Herlet Eilsborg.

Klubrummet summede af liv og god stemning, og Tove og Jørgen Herlet drev klubrummet videre med bl.a. madklub hver tirsdag. Her hjalp forældre til, når der var brug for det, og ofte sad der 60 spisende. Alle var velkomne til at spise med. Forældre, trænere og frivillige skabte et miljø, hvor både trivsel og konkurrence blev prioriteret, og det blev tydeligt, at Rungsted ikke blot ønskede sportslig succes, men også at fostre helhedsudvikling for de unge.

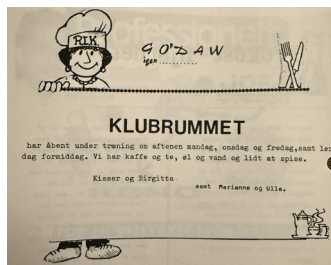
I sommeren 1995 hentede Rungstedts førstehold forstærkning i form af brødrene Søren og Mads True, mens Morten Dahlmann vendte hjem efter et par år i Leksand. Rungstedts elitehold var måske ikke blandt de absolutte tophold endnu, men retningen var klar. Det var også året, hvor tilskuerpladserne blev "vendt om", så ståpladserne kom over på østsiden og siddepladserne over på vestsiden, efter at det omvendte havde været tilfældet i 24 år.

I 1996/97 vendte en af klubbens store profiler, Per Holten-Møller, hjem til Rungsted som elitens cheftræner. Med ham fulgte en fornyet tro på at kombinere ungdommens energi med førsteholdets rutine, og unge talenter som Morten Green blev integreret fast på seniorniveau. Ud over Green så var Mads Olsen og Stefan Nilsson nye på holdet og Christian Mourier vendte hjem efter et år i Canada. Samme sæson satte Rungsted-profilen Leonid Truhno dansk scoringsrekord. Rungsted sagde farvel til to af klubbens største talenter, Peter Hirsch og Thomas Johnsen, der stod på vippen til en fast plads på Rungstedtholdet, men valgte at tage til svenske Troja-Ljungby, hvor to store karrierer tog fart. I slutningen af 90'erne blev Rungstedts førstehold styrket yderligere af række lokale unge talenter med bl.a. Peter Persson, Thomas Johansen, Frederik Storhaug, Søren Kjær og Mikkel Schmidt, som var med til at skabe fundamentet for klubbens fortsatte satsning på egne spillere.

Nyt navn til eliten: Rungsted Cobras

I 1996 blev Rungstedts elite det første danske hold, der fik et af de amerikanske kaldenavne, da man valgte at kalde sig Rungsted Cobras. To år senere blev holdet også det første danske ishockeyhold til at gå på aktier.

Den største historie på sæsonen udspillede sig imidlertid ikke på isen, men i pengekassen, for i november 1999 gik det galt økonomisk, og Rungsted Cobras måtte se konkursen i øjnene. Buen var simpelthen spændt for hårdt op omkring selskabets fødsel og konstruktionen sammen med RIK. Reglerne var dog ganske lempelige dengang, så ved at påtage sig nogle forpligtelser, kunne en række nye investorer gå på banen og oprette et nyt selskab som redning, så Rungsted kunne spille videre i ligaen med nyt bagland.

50 ÅRS JUBILÆUMSDAGEN

Lørdag den 19. januar 1991 fejrede klubben sit 50 års jubilæum. På formiddagen spillede J09N, 12, J09N, 14 og J09N, 18 turneringskampe. Derefter mødte RIK's første hold fra 1978 Rødkøbe's guldhold fra samme år. Til sidst tænnede to all-star team's sammen, bestående af folk af det lokale erhvervsliv og lærere fra kommunens skoler. Alt imens dette stod på, var der reception i klubbbygningen, hvor gratulationer strømmede til fra nær og fjern. Kim Mørlev forevigele dagen med sit fotografapparat, og Face-off har fået lov at bringe et par billeder.

Michael Rasmussen sammen med et af klubbens ældste medlemmer Paul Nielsen.

♦ To medaljeslugere:

Morten på 14 snart prof.

2000’erne - årtiet med de mange kontraster

2000’erne blev et årti, hvor Rungstedts elitehold både nåede sit absolutte toppunkt og samtidig måtte gentænke sin kurs flere gange.

Indgangen til det nye årtusinde markerede et afgørende vendepunkt for Rungsted Cobras. De strukturer, den kultur og den klubånd, som var blevet opbygget gennem 90’erne, stod nu sin prøve i en liga, der blev stadigt mere professionel og konkurrencepræget. Ambitionerne var høje, men realiteterne – ikke mindst de økonomiske – fulgte med.

Allerede i 2000 var Per Holten-Møller tilbage ved trænerroret fra sæsonstart. Klubben befandt sig imidlertid fortsat i økonomisk modvind som følge af forpligtelser, der var overtaget fra tidligere selskabskonstruktioner. I efteråret måtte Hørsholm Kommune igen træde til med en midlertidig løsning for at sikre klubbens overlevelse.

Sportsligt stod Rungsted dog stærkt i begyndelsen af 2000’erne. Eliteholdet var fast inventar i slutspillet, og Hørsholm Skøjtehal genvandt sit ry som et svært sted at komme. Balancen mellem rutine, kontinuitet og nye kræfter var fundet, og klubben fremstod igen som en seriøs udfordrer til dansk ishockeys magtcentre.

Farvel til pigehockey

I begyndelsen af 2000’erne måtte Rungsted Ishockey Klub desværre sige farvel til klubbens pige- og damehold. Det markerede afslutningen på et vigtigt kapitel i RIK’s historie, for holdet havde gennem de foregående to årtier været succesfulde i dansk kvindehockey. Samtidig fungerede holdet som et vigtigt socialt og sportsligt samlingspunkt i klubben.

Guld til Cobras

Kulminationen for Rungsted Cobras kom i sæsonen 2001/02. Trods betydelige udskiftninger i truppen lykkedes det Rungsted at sammensætte et hold, der ramte et sjældent højt niveau.

Mesterskabet var mere end blot et DM-guld. Det var forløsningen efter år med nedrykning, genopbygning, tålmodighed og tro på egne værdier hos Rungstedts elitehold. Disse spillere var med på guldholdet: Henrik Bjerring, Anders Ekstrand, Jens Terkelsen, Alexander Sishkovich, Daniel Granquist, Morten Dahlmann, Nicklas Plambeck, Randy Maxwell, Leonid Truhno, Mads True, Roger Elvenes, Nicolai Clausen, Jesper Selander, Morten Hvass, Thomas Johansen, Andreas Sabroe, Peter Persson, Jesper Gram, Stefan Elvenes, Alexander Sundberg, Dennis Olsson, Rasmus Jakobsen, Dale Jago, Nick Madsby, Nicolas Monberg, Thomas Johnsen.

Dahlmann ny kaptajn

Rungstedts spillere har aftalt at tage arbejdshandskerne på

ishockey

A/Larsen Ramlow

Rungsted Cobras’ spillere valgte i går kaptajn Morten Dahlmann som ny kaptajn for supersæsonen.

Det var blot et af de positive resultater, der kom ud af det møde, som træner Per Holten Møller havde indkaldt til i går oven på den ringe indtækt og underskud på 2-6 til RIK-bonderydning i søndags.

– Jeg må sige, at jeg er lidt overrasket over, at holdet valgte mig. Det er et stort klap på skulderen og en anerkendelse, men jeg er jo nok også efterhånden en af de rutinerede nævne på vores unge hold, led det først i aften fra Morten Dahlmann.

Den nye kaptajn er 27 år gammel og er vokset op i Rungsted Ishockey Klub. For ti år siden tog han til Leksand i Sverige, hvor han spillede i to år, inden han vendte hjem til barndomsklubben, hvor han siden har været et af Rungstedts sikreste kort.

Den defensor back har flere gange været på landsholdet, men i de senere år har han taktisk søgt til at spille i den rød-hvide dragt, fordi han prioriterede sit arbejde i løbet af.

– I år har han dog meldt sig under fænen igen.

– Som kaptajn for Rungsted skal jeg prøve at linke holdet sammen og være med til at opretholde gejsten. Men man vil nok se, at det stadig er en spiller som Nicolai Clausen, der hjælper de andre op, og der er ikke rabe-type, så jeg skal i stedet klare mine til mange situationer på holdet, og så bliver jeg også den, der skal tale fremfærd med dommeren i kampene. Her er det nok meget godt, at jeg er den mere rolige type, siger Morten Dahlmann.

Op Rungstedts træner, Per Holten Møller, lægger ikke skjul på, at han er meget tilfreds med holdets valg af ny kaptajn.

– Vi havde faktisk et rigtig godt møde, hvor vi fik snakket om mange ting igennem. Spillere erkendte, at det ikke var godt nok i søndags, og flere stod frem og tog medansvar for, at det gik galt. Det synes jeg er flot og meget modent, forklarer Per Holten Møller.

Morten Dahlmann er en bundstød defensor back, der kun meget sjældent spiller en dårlig kamp.

Foto: Tommy Jørgensen

te. Det kunne vi se i mini-matcherne, hvor vi går ned i statistikken for de enkelte kæder. Derfor har vi byttet lidt rundt igen, og jeg synes, at vi har fundet frem til et godt mix af tryk, erfaring og ungdom. Forklarer Per Holten Møller.

Han håber naturligvis meget, at den positive stemning fra gårdagens møde udnytter sig i en sejr allerede i aftenens kamp i Aalborg.

Rungstedts nye kender

1. kender
Angehrn: Stefan Elvenes, Nicolas Monberg, Roger Elvenes, Morten Dahlmann, Peter Persson, Robert Madsen, Leonid Truhno, Mads True, Jesper Selander, Morten Hvass, Thomas Johansen, Andreas Sabroe, Peter Persson, Jesper Gram, Stefan Elvenes, Alexander Sundberg, Dennis Olsson, Rasmus Jakobsen, Dale Jago, Nick Madsby, Nicolas Monberg, Thomas Johnsen.

2. kender
Angehrn: Peter Persson, Robert Madsen, Leonid Truhno, Mads True, Jesper Selander, Morten Hvass, Thomas Johansen, Andreas Sabroe, Peter Persson, Jesper Gram, Stefan Elvenes, Alexander Sundberg, Dennis Olsson, Rasmus Jakobsen, Dale Jago, Nick Madsby, Nicolas Monberg, Thomas Johnsen.

3. kender
Angehrn: Peter Persson, Robert Madsen, Leonid Truhno, Mads True, Jesper Selander, Morten Hvass, Thomas Johansen, Andreas Sabroe, Peter Persson, Jesper Gram, Stefan Elvenes, Alexander Sundberg, Dennis Olsson, Rasmus Jakobsen, Dale Jago, Nick Madsby, Nicolas Monberg, Thomas Johnsen.

4. kender
Angehrn: Peter Persson, Robert Madsen, Leonid Truhno, Mads True, Jesper Selander, Morten Hvass, Thomas Johansen, Andreas Sabroe, Peter Persson, Jesper Gram, Stefan Elvenes, Alexander Sundberg, Dennis Olsson, Rasmus Jakobsen, Dale Jago, Nick Madsby, Nicolas Monberg, Thomas Johnsen.

Cobras løb med pokalen

SHOCKEY: Rungsted Cobras er på fornem vis kommet sig ud af en spillersæssig krise og en katastrofale sæsonstart i foråret.

Det hele kulminerede i dag i et brag af en fight med Frederiksberg, hvor de lokale isbøys havde vandt årets pokalfinale med en 4-1 sejr over udfordrerne. Ikke mindst tak til være en fremragende præstation af hjemmeholdet målmand Peter Hirsch.

Der var fantastisk bold, glæde og letelse hos Rungsted-allerne.

Side 32-33

Efter sæsonen fortsatte Rungsted-succesen, da Nicolas Monberg blev kåret som årets spiller som den anden Rungsted-spiller nogensinde.

DM-guldet samlede hele klubben i én historisk triumf, som blev fejret langt ud over Hørsholm Skøjtehal. Også individuelt satte Rungsted sit præg, og spillere fra klubben markerede sig både i ligaen og på landsholdet i en periode, der samtidig banede vejen for dansk ishockeys gennembrud i A-gruppen. Monberg oplevede også at være med til at spille Danmark op i A-gruppen for første gang. Han var vicetopscorer på det landshold, der også indeholdt barndomskammeraterne Morten Green, Thomas Johnsen og Peter Hirsch. Et hold, der banede vejen for den succes, der siden har været omgærdet landsholdet i A-gruppen.

Selvom det ikke lykkedes at fastholde samme suverænit i årene efter, forblev Rungsted en del af toppen. Men klubben kæmpede med at balancere ambitioner og ressourcer i en liga, hvor kravene – økonomisk såvel som sportsligt – blev stadig større.

Navneskift til Nordsjællands Cobras

Midt i årtiet forsøgte klubben at udvide sit afsæt med et navneskifte til Nordsjælland Cobras i håbet om at tiltrække et bredere publikum og stærkere sponsorgrundlag. Sportsligt blev der fortsat investeret, men stabiliteten udeblev, og udskiftningerne var mange. Hvor unge spillere som Casper Herlet, Nick Samsøe, Joachim Holten Møller, Morten Dahlmann, Thomas Johnsen, Sebastian Errebo, Peter Persson, Nicklas Plambeck, Andreas Sabroe var en del af holdet.

Årtiet bød også på farvel til markante profiler. I 2006/07 måtte Nicolai Clausen indstille karrieren efter hele 602 kampe i Rungsted-tøjen – en præstation, der står som et symbol på loyalitet og klubånd og fortsat regnes blandt de største i klubbens historie.

Endnu en konkurs ramte

I slutningen af 2000’erne blev økonomien igen afgørende. Der blev satset hårdt i 2008/09, men finanskrisen ramte klubben brutalt. Forsøg på at redde situationen gennem spillerudsalg og inddrivelse af tilgodehavender slog fejl, og i foråret 2009 måtte klubben endnu en gang se en konkurs i øjnene. Et nyt, mere forsigtigt projekt blev iværksat året efter med fokus på mådehold, lokale kræfter og ansvarlig drift. Sportsligt gav det overraskende gode resultater, herunder en plads i pokalfinalen, og flere markante spillere vendte hjem for at afslutte karrieren i barndomsklubben. Men tilskuertallet fulgte ikke med ambitionerne, og projektet blev efter kort tid opgivet. Nedrykningen blev en realitet.

Mr. Cobras takker af

Stort afslødningsinterview med Nicolai Clausen, som i aften stopper ishockeykarrieren med kamp nr. 600

SIDE 18-19

2010'erne - årtiet i balance og lokale talenter

2010'erne blev årtiet, hvor Rungsted Ishockey Klub forenede professionalisme, klubånd og talentudvikling. Med egne rødder som fundament og historien som styrke skabte klubben kontinuitet, stabilitet og nogle af de største triumfer i sin historie.

De første år i årtiet blev tilbragt i 1. division, hvor talenter som Morten Dahlmann, Andreas Sabroe og Mathias Herlet var med til at vinde guld i 1. division i 2012/13. Her viste klubben tålmodighed, fastholdt sin identitet og fortsatte arbejdet med at integrere egne talenter. Ungdomsspillere som Lasse Degn og senere flere J18-spillere begyndte at rykke frem, og Degns overgang fra aktiv spiller til ungdomstræner blev starten på en ny generationsopbygning.

I 2013 vendte Rungsted tilbage i Metal Ligaen efter oprykning via stærke sportslige præstationer. Holdet bestod mest af egne spillere, suppleret med nøje udvalgte forstærkninger, og klubben viste hurtigt, at den var tilbage blandt de bedste. Samtidig blev klubbens historie tydelig: profiler som Peter Hirsch og Peter Persson tog afsked, mens unge spillere som Jonas og Oliver True samt Gustav Green, Mathias Herlet og senere Nikolai Gade blev integreret på førsteholdet.

Rungsted Seier Capital

I 2013 trådte Finn Rosenthal ind i Rungsted som en central organisatorisk figur. Bidt af ishockey gennem sin søn, Nikolaj Rosenthal, der spillede i Gentofte men senere kom til eliten i Rungsted, blev han hurtigt engageret. Først for at hjælpe med planlægning og struktur men efter et år med svingende resultater og økonomiske udfordringer valgte han at investere både tid og penge i klubben. Hans indsats var med til at lægge fundamentet for en mere professionel og stabil organisation, der kunne kombinere sportslige ambitioner med økonomisk ansvarlighed.

Senere blev Saxo Bank-direktør Lars Seier Christensen præsenteret som ny storaktionær i klubben, og efter to år som anpartsselskab blev eliten omdannet til aktieselskab. Klubben kunne allerede i starten af august melde ud, at man havde fordoblet omsætningen på sæsonkort, og kort efter kom også meldingen om, at antallet af partnere var betydeligt højere end samme tid året før. Kort efter nytår annoncerede

klubben også et navneskifte, da Lars Seier Christensens private investeringsfirma gik ind som klubbens første navnesponsor, hvilket ændrede holdnavnet til Rungsted Seier Capital.

Fra RIK til internationale gennembrud

2010'erne blev også årtiet, hvor mange Rungsted spillere kom i nærheden af og med i verdens stærkeste ligaer. True-familien står som et stærkt eksempel på talentudvikling i RIK. Søren Trues sønner, Alexander og Oliver, er begge udviklet i Rungsted og har siden ført farens flotte karriere videre gennem internationale ligaer. Alexander har spillet både AHL- og NHL-kampe, mens Oliver har opbygget en solid professionel karriere i europæisk og dansk topishockey. Men også internationale profiler som Morten Green og Peter Hirsch samt NHL-draftede Jonas Røndbjerg vidner om, at klubbens talentarbejde har haft både kvalitet og perspektiv langt ud over Danmarks grænser.

Nye profiler ved roret

I midten af årtiet trådte Flemming Green frem som en central figur. Opvokset i Rungsted og formet af klubbens værdier som ungdomsspiller, havde Green tidligere været assistentræner under guld sæsonen i 2002. I 2018 overtog han seniortrænerrollen og blev hurtigt en samlende leder. Hans kendskab til klubbens kultur og hans fokus på at kombinere unge talenter med erfarne spillere blev afgørende for holdets succes. Under Green begyndte unge spillere igen at få chancen på højeste niveau, og hans indsats styrkede både kontinuitet og klubånd. Samme år fik RIK Anders Sindal Kjøge som ny formand, som siden har arbejdet ambitiøst og målrettet på at styrke både struktur og kultur, så klubbens værdier videreføres fra de yngste årgange til 1. divisionen.

Guldet i 2019

Det kulminerede i 2019, da Rungsted Seier Capital under Greens ledelse og senere med Erik Hjalmarsson som cheftrener vandt grundspillet, pokalturneringen og det danske mesterskab – kun anden gang i dansk ishockeys historie, at denne triple blev opnået. Det var en triumf, der både fejrede klubbens sportslige formåen og den kultur, som Green og tidligere generationer havde bygget op: trofasthed, udvikling og respekt for egne talenter.

2020'erne - Fremtid, fællesskab og Det Blå Spor

Rungsted Ishockey Klub er gået ind i 2020'erne med et fortsat fokus på talentudvikling, elite og et stærkt fællesskab båret af frivillighed, klubånd og en tydelig rød tråd fra de yngste årgange til toppen.

RIK og Rungsted Seier Capital fortsætter arbejdet med at bygge bro mellem ungdommens udvikling og eliteniveauet. Som et naturligt resultat af dette arbejde har de unge talenter James Bigum Johansen og Oliver Maximus Dahlmann for nylig etableret sig som faste spillere på eliten.

Samtidig er den sportslige og organisatoriske ledelse blevet styrket. I 2024 vendte den tidligere store profil og kulturbærer Joachim Holten Møller tilbage til klubben som sportschef i Rungsted Seier Capital. Som søn af Per Holten Møller, en af de helt centrale skikkelser i klubbens historie, viderefører Joachim både en stærk hockeyfaglighed og et dybt forankret kendskab til klubbens værdier, kultur og DNA.

Den organisatoriske ramme blev yderligere styrket med ansættelsen af Robert Mørkegaard Gertsen som ny direktør i Rungsted Seier Capital, med et klart mål om at skabe de bedst mulige rammer for spillere, organisation, samarbejdspartnere og det stærke fællesskab omkring klubben.

I 2025 tiltrådte Thomas Johansen som ny sportschef i RIK, hvor han overtog rollen fra Flemming Green, der gennem mange år havde ydet en fantastisk indsats for klubben. Med mere end 10 års erfaring fra ungdomsarbejdet – senest som U16-træner og chefræner for flere

unionshold – bringer Thomas et indgående kendskab til både spillere, organisation og klubbens hverdag, som skal være med til at sikre den fortsatte positive udvikling.

Det Blå Spor

Fundamentet for hele denne udvikling findes i Det Blå Spor. Initiativet danner rammen om udviklingen af de unge spillere – ikke kun på isen, men også som mennesker. I RIK lærer man tidligt, hvad det vil sige at tage ansvar, støtte sine holdkammerater og være en del af et fællesskab, der er større end én selv. Klubbens sjæl ligger hos spillerne, men i lige så høj grad hos de mange frivillige og forældre, som dag efter dag skaber rammerne, energien og glæden for børn og unge. Uden deres tid, engagement og kærlighed til både sporten og fællesskabet ville ingen triumfer være mulige.

Tænk, hvis de fire Nielsen-brødre havde vidst, hvad de satte i gang på Vallerød Gadekær i 1939. Med hjemmelavede stave af grene og en tennisbold efterlignede de en ny sport, de kun havde hørt rygter om. Den samme nysgerrighed, vilje og præcision lever stadig videre i dag – i ungdomsarbejdet, på eliteholdet og i den klubånd, der binder generationer sammen årti efter årti.

Historien stopper heldigvis ikke her for vores gamle klub. Stort tillykke til os alle!

Skrevet af Katrine Hjorth-Hess, oldebarn til A.E. Nielsen, hustru til Peter Magnus (træner på U16) og mor til Carl Johan (U12) og Gustav (U16).

Berlingske Tidende

De begyndte med Hasselgrene paa Gadekæret i Vallerød

Og sluttede med at blive danske Mestres i Ishockey – Fire Brødre med paa Rungsteds Hold, der detroniserede Københavns Skøjteløber Forening i Verdens hurtigste Spil – Klubben, som lærte af de mange Nederlag – Opmuntring for Provinsens Sport

Af Poul Prip Andersen

Dette er Historien om en Samling Drenges paa 15—19 Aar, der i Slutningen af Trediveerne begyndte at spille Ishockey paa et Gadekær i Rungsted. Maalene var markeret med nogle Bylter, Tøj, deres Ishockeystave Hasselkæppe. Deres Regler var hjemmestrikkede, og deres »Puck« en Tennisbold. I Aar vandt de samme Drenges — iblandt hvilke var fire Brødre, Ole, Poul, Aage og Ejnar Nielsen — Danmarksmesterskabet i Ishockey for den Klub, de stiftede i 1941, Rungsted Ishockey Klub.

Da de begyndte, var det udelukkende, fordi de elskede at løbe paa Skøjter. Og naar det ikke blev Kunstløb eller Hurtigløb, de udelukkende prøvede at dygtiggøre sig i, skyldtes det den naturlige Trang til at faa en

at konkurrere med en Bold her om Vinteren. Vi begyndte at spille Ishockey — d. v. s. bortset fra at man skulde lave Maal, mindede det ikke meget om Ishockey i Starten. Vi spillede med en Bold, og vore Is-

dan en Bane har ikke været helt billig.

— Anlægsudgifterne var vel 12.000 Kr. Vi har lidt Indtægter af Kontingenter, saa vi lavede det meste paa »Klods«. Men nu skylder vi ikke meget mere, og Interessen for Klubben er jo blevet enorm, især nu hvor vi er blevet Danmarksmestre. En saadan Titel er man jo ikke forvænt med i Rungsted — bortset fra Golfspillere...

Alle raske Drenge Sport

— Banen skal jo gøres i Stand hver Dag. Hvem gør det?

— Det gør Medlemmerne. D. v. s. en